

BOH NAPÍŇNAL NAŠE POTREBY

v Michalovciach, Čani a Košiciach

PODĽA BOHATSTVA SVOJEJ SLÁVY

V Michalovciach sme boli „nakazení“ víťazstvom

Po mesiaci naše kroky mierili do Michaloviec, kde nás už čakalo pódium na Námestí osloboditeľov. Bol teplý júnový deň, zazneli naše zbožné piesne, námestím sa ozývali krásne chvály, starší brat Tomáš vítal postupne prichádzajúcich „divákov“, ktorí si posádzali na pripravené lavice i tých, čo len tak postávali okolo. Bratia a sestry rozdávali letáčky, ktorými pozývali

okoloidúcich na aktuálne evanjelizačné podujatie i na nadchádzajúci piatkový večer v Zemplínskom osvetovom stredisku. Kto sa tam pristavil, mohol sa započúvať do Boha oslavujúcich piesní a chvál, vypočuť si pastorovu správu o Božom pláne, fungovaní tohto sveta, o Suprintelekte, ktorý stvoril tento svet a celý vesmír. Že Ježiš Kristus naozaj žije a je tým zdrojom, na ktorý máme byť napojení a v ňom môžeme mať večný život, ak v ňom veríme. Neboli sme tam náhodou, ale Boh nás poslal na to miesto,

ako sme to mohli tam z pódia od pastora počuť. Porozprával nám, ako Pán zmenil jeho život, a že všetko v živote má svoj program, má svoj plán, ktorý pripravil Boh. Božím plánom je, aby nám bolo dobre, A čokoľvek bolo v našom živote, On to vymaže, vynuluje každý hriech, keď prideme k Nemu. Po výzve, ktorú pastor „vyslal“ k prítomným poslucháčom, aby prišli k Ježišovi, prichádzajú k nemu k pódiumu a spolu sa s ním modlia modlitbu prijatia Ježiša za svojho Spa-

siteľ. Hallelujah, to sú tie cenné chvíle, kvôli ktorým sa oplatí putovať z miesta na miesto, aby sme ľuďom priniesli dobrú zvesť evanjelia a vytrhli ich z rúk diabla pre Božie kráľovstvo. Jednou vzácnou ženou, ktorá sa rozhodla dať svoj život do Pánových rúk a stať sa tak Božou dcérou, bola manželka jedného nášho brata z cirkvi. Hallelujah, ďalšia kompletná rodina, v ktorej môže vládnuť Pán Ježiš. Bol to iste pre nášho brata krásny deň. Samozrejme, i pre jeho paniu. A že nik neodchádzal z akcie bez svojho uzdravenia, pre ktoré tam prišiel, vypovedajú svedectvá dotknutých ľudí. Pán cez pastorovu modlitbu uzdravil boľavé koleno i kríže, uvoľnil zablokovanú krčnú chrbticu, odstránil alergiu i ťažkosti s dýchaním, poskytol občerstvenie i dotyk odpustenia. Nik neobišiel naprázdno a každý odchádzal domov plný zážitkov a krásnych Božích dotykov. Rozlúčili sme sa s michalovským námestím a pomaly ukončili našu akciu, lebo náš „vlak odchodu už pískal“. Na druhý večer sme zaplnili sálu osvetového strediska v Michalovciach podľa slúbenej pozvánky na letákoch, ktoré sme deň predtým rozdávali v uliciach tohto mesta. „Sme pomerne čistými „hostami“ v týchto priestoroch, ktorí sem prinášajú posolstvo Evanjelia. Ako pastor v úvode svojej kázne poznamenal: „Tieto priestory sú už presiaknuté Božím slovom. Často neprežívame prítomnosť Pánovu s nadšením, berieme to ako samozrejmú, lebo to už poznáme“, pokračoval pastor. „Boh tu je prítomný, ako Boh nie nemý, ale, ktorý hovorí. Posiela svoje slovo, a to sa nevráti k Nemu späť, ale vykoná to, načo ho poslal. (Lebo jako prší dážď a padá sneh s neba a viacej sa ta nenavracuje, ale napája zem a činí ju plodnou a úrodnou, takže vydáva semeno sejúcemu, a chlieb jediacemu, tak bude moje slovo, ktoré vyjde z mojich úst; nenavráti sa ku mne prázdne, ale vykoná to, čo sa mi ľúbi, a podarí sa mu to, na čo ho pošlem. Iz. 55,10-11)“ Slová za slovami, potvrdzované Slovom Božím a prichádzali z pastorovho kázania k prítomným poslucháčom. „Tvoje oči vie umyť a rozjasniť len živá Božia voda a rozžiariť tak tvoje duchovné oči. Nežijeme len z pocitov, ale z niečoho pevnejšieho a tým je Božie slovo. Boha sa nemôžeš dotknúť ľudským spôsobom a radosť z Jeho prítomnosti je prejavom viery. Pochmúrnosť je prejavom nevery. Kto chce vidieť zázrak, musí mať takú istú túžbu vidieť Ježiša, akú mal Zacheus.“ (Luk.19.1-10) Ten vyliezol na strom, aby videl Ježiša, otec chorého syna pritiahol k Ježišovi, aby ho Pán uzdravil. Ježiš chcel po

ňom len to, aby veril, lebo veriacemu je všetko možné. (Mar. 9,23) A uzdravil mu syna, vyhnal z neho démona. Boh je pripravený urobiť zázrak, ale my máme k Nemu prísť, „doplaziť sa“. Tam, kde je kázané Božie slovo. A ten, kto sa prvého júla tohto roku „doplazil“ do Zemplínskeho osvetového strediska, mal možnosť uzrieť svojimi duchovnými očami Ježiša a Jeho plán, ktorý nám pripravil. Len treba ísť hore, vyššie a vyššie ako Zacheus na strom. Nezostať dole v „pivnici“, lebo tam sa rodia len hriechy. Zacheus sa vylezúc na strom díval hore, aj napriek tomu, že Pán šiel dolu pod stromom po ceste. Sám Ježiš povedal, že On prišiel z hora. (Ján 8,23. Nemáme sa pozeráť dole, lebo tam je tento svet a všetko hnusné z tohto sveta. Neveriaci ľudia sú oslepení falošným svetlom – javí sa to ako príjemné a a milé v tomto svete, ale oni sú ožiarení od diabla, aby nevidel Ježiša – pravé Svetlo. My, veriaci, sa máme pozeráť hore, na Ježiša a získame tak všetko nové, vojdeme do požehnaní, do uzdravenia, do víťazstva. Kto bol v ten piatkový večer „nakazený“ pastorovou kázňou, bol „nakazený“ víťazstvom. Počuli sme z úst pastora, že ten, kto sa znovuzrodí, ten uvidí Božie kráľovstvo a bude môcť i doň vojsť, tak ako to pred dvetisíc rokmi objasnil Ježiš Nikodémovi (Ján 3,3). V Michalovciach sa ten večer otvorila „širava“ – široká krajina s nesmiernymi možnosťami plnými moci, len treba neprestajne ďakovať Ježišovi a budeme vidieť Jeho slávu a nesmiernu veľkosť Jeho moci a Jeho vlády. Hallelujah! Uvidíme, čo všetko máme v Pánovi a kolké to množstvo. Kto po tomto z prítomných túžil, vybral sa po požehnanie a dostal ho kladením rúk. Hallelujah! Takto obdarovaní požehnaním sme sa šťastne vrátili domov do Košíc.

V Čani tleskali Rómovia Ježišovi

Bol teplý júlový piatkový podvečer, a my sme postupne zaparkovali naše autá na parkoviskách ma námestí v strede Čane. Mali sme tam večernú evanjelizáciu v kine Mier. Bola to tohoročná premiéra v Čani, kde nás už poznajú, lebo po minulé roky sme tu chodili pomerne často, dokonca pravidelne. Aj tento rok nám vyvolávali, kedy už konečne prídeme. Tak sme šli a po úvodnom precvičení chvál a technickej predprípravy začala večerná akcia. Hneď ako sme začali, sa najprv objavila hístka približne dvadsiatich rómskych spoluobčanov so zvedavosťou v očiach a pomaly sa pousádzali v hľadisku kina. Za nimi sa behom niekoľkých minút nahnulo do osemdesiat obyvateľov tejto neďalekej obce. V kine Mier to ozajstne vrelo. Medzi návštevníkmi boli starší, mladší, ženy, muži i deti. Niektoré mamičky držali na rukách svoje detičky, i celkom malilinké, starší muži z tej skupiny zas upozorňovali deti, ktoré mali tendenciu behať, či sa hlučne správať, aby boli ticho. Na moje dosť veľké prekvapenie dokonca aj po vyhlásení sejbou –naše akcie sú zadarmo, ale držiať sa Božieho slova, ktoré hovorí o súvislosti medzi sejbou a prosperitou, nemohli sme ani týmto ľuďom zabrániť, aby prosperovali – siali svoje „semená“ peniažkov. Pastor týchto milých Rómov privítal aj v ich rodnom jazyku slovami „Odel tut kamel“ (Boh ťa miluje), „Ježiš tut kamel“ (Ježiš ťa miluje), ... Po tomto zaznel jasot z hľadiska a vzápätí začali tleskať, tancovať a spievať spolu s chválami – Hallelujah, Ježiš žije. Po skončení chvál pozorne počúvali pastorovu kázeň a na pastorovu výzvu, kto miluje Pána

Ježiša, nech povie „amen“, skoro všetci dvíhali svoje ruky a v sále zaznelo hlasné „amen“. Nato sa dozvedeli všetci z pastoraľného večerného kázania mnohé pravdy z Božieho slova: „Ježiš robí zázraky i dnes, Boh ako mocný a silný Boh stvoril Slnko, Mesiac, krásne hviezdy. Ježiš sa vráti a vezme si nás domov do neba. Ježiša nevidíš, ale Boh nám dáva o sebe vedieť skrze svoje Slovo. Po smrti sa dá skončiť len na dvoch

miestach, existujú len dve cesty, ktoré vedú buď do neba alebo do pekla. Boh Otec je otcom dobrých vecí, poslal dole na Zem svojho jediného Syna – Ježiša, aby sme dostali dar večného života. Ježiš urobil to, čo mal, dielo spasenia je dokonané (Ján 19.30) Vzal na Seba naše hriechy a vyniesol na drevo kríža, potom vstal z mŕtvych, a to všetko preto, lebo nás tak veľmi miloval (Ján 3.16)“.

Potom im pastor chcel vyrozprávať príbeh z Biblie o porazenom, ktorého jeho priatelia priniesli na nosidlách k Ježišovi a cez rozobratú strechu ho spustili pred Pána, lebo verili, že ho uzdraví. Stalo sa Ježiš mu odpustil i jeho hriechy. (Mar.2.1-12)

V kázni pastor pokračoval a ešte povedal: „To je príbeh o nás, o tebe. Ten porazený z Biblie mal štyroch kamarátov, ktorí ho doniesli k Pánovi do domu, kde vyučoval. I teba, ktorý i keď vieš chodiť, niekto sem zavolať, je tvoj skutočný kamarát. Nie ten ním je, kto ťa volá niekam inde (napr. do krčmy) a nie tam, kde je kázané Božie Slovo. Lebo, kamarát – priateľ ťa vždy zavolá k Ježišovi, ktorý i dnes je tu a ponúka ti Svoje priateľstvo, večný život, spasenie. Dobré si urobil, že si prišiel sem namiesto toho, že by si bol zostal doma v obývačke a pozeral televíziu.“

Kedže sme v Čani, ako bolo už v úvode spomenuté, kázali evanjelium veľmi často – boli roky, keď sme prichádzali každý pondelok večer a oni tiež chodili pravidelne na naše evanjelizácie – a všetci sa hlásili k spaseným, pastor sa začal modliť za uzdravenie chorých. Vyzval

tých, ktorí mali zdravotný problém, aby vyšli zo svojich miest a postavili sa pred pódium. Postupne prichádzali k pastorevi na modlitbu a brali si svoje uzdravenie, Božie dotyky, zázraky. Zrazu sa zhĺkli nejaké ženy okolo jednej mladej Rómky a doslova ju vytlačili dopredu pred pastora. Ako sme sa neskôr dozvedeli, mala vážny zdravotný problém – bola hluchonemá. Po modlitbe sa snažili od nej dozvedieť, či niečo cítila pri modlitbe, či to bolo dobré. Nerozprávala dovtedy a vtedy z nej vyšlo jedno slabé a „ťažkopádne“ áno. Hallelujah! Viac ešte nevedela, ale bolo vidieť, že Pán na nej začal pracovať. A ešte raz hallelujah, že sa našli také kamarátky, ktoré ju vyviedli von dopredu, keďže sama nepočula nič. Presne ako to v ten večer počuli v pastorevej kázni. Pán ďalej konal a po modlitbe boli uzdravení ďalší bratia i sestry z Košíc i z pomedzi bratov Rómov. Zopár príkladov z Čane: Prestal bolieť krk i ramená (s. Martina), chrbát (b. Joshua) i nerv v nohe (s. Nataša), vytratil sa bolesť hlavy i hrdla, posilnilo sa slabé srdce (ja), rómskeho brata rezalo v žalúdku – cítil v ňom chvenie a mal sa fajn. Za viac ako dvadsaťšesť rokov sa v tejto službe stávali len dobré veci, tak ako i v ten večer v Čani. Rozlúčili sme sa s nimi a isto sa vrátíme opäť, aby sme im poslúžili.

Pri Dolnej bráne a v Glorii Palace v Košiciach zneli songy z muzikálov a básne

Aby sme neochudobnili ani naše mesto o počutie dobrej zvesti, o evanjelium, o zázraky, ktoré i v dnešných časoch sa dejú, postavili sme sa na priestranstvo pri Dolnej bráne. Z nami postaveného pódia po celé dve poobedia a dva večery mali možnosť i Košičania a okoloidúci započúvať sa do krásnych tónov zborových piesní i sólových muzikálových filmových hitov v podaní nášho zboru, pastora, skupiny Oáza a jej členov. K tomu ešte básne zo zbierok básni pastora Mikuláša Göczeho dopĺňali aj umeleckú časť atmosféry evanjelizačného večera. A veru poslucháčov bolo nadostač, postávali pod balkónmi okolitých budov, pod priečelím vedeckej knižnice, pred výkladmi obchodov. Sedeli na neďalekých lavičkách, v parku i na kamennom múriku Dolnej brány. Tí smešší, resp. poviem tí úprimnejší, ktorí skutočne hľadali Pána a jeho zázraky, prišli až celkom pred pódium a tam stáli. Neodišli ani vtedy, keď sa začal pastor prihovárať prítomným Božím slo-

vom a citátni z Neho. Hovoril o tom, že sme otrokmi tela, hriechu a smrti, ale Ježiš, ktorý bol ukrižovaný, vstal z mŕtvych. Je to tá dobrá správa, ktorú sme priniesli i my. Jeho hrob zostal prázdny na rozdiel od hrobov tých všetkých veľkých ľudí – odborníkov, mysliteľov, ktorých hroby sú plné kostí. Ježiš za nás zaplatil, a preto aj my sme mohli v ten večer mať „hroby svojich problémov“ prázdne. Keby ľudia pochopili, čo sa udialo na Golgotskom kríži – že Ježiš zaplatil za nich – utekali by Ho prijať za svojho Pána a Spasiteľa. On je jediný, kto človeka nikdy nezradí, nie ako kamarát zo sveta. Našli sa ľudia, ktorí pochopili a vyšli na pastorevu výzvu, že ak Ho v ten večer tam prijmu, môžu ísť do neba, pred pódium a urobili to najdôležitejšie rozhodnutie svojho života – prijali Pána, hallelujah, vďaka Bohu za nich. Boli v prvý večer medzi nimi muži i ženy, starší i mladí. I na druhý deň zneli z pódia pastoreva slová k prítomným do okolitého publika. Dozvedeli sa, Ježiš naozaj zoberal na seba hriechy nás všetkých, lebo nás tak veľmi miluje a vyniesol ich a drevo kríža. Nik by to za nikoho neurobil. Keď zomieral, Jeho posledné slová boli: Je dokonané. Dokonané je naše spasenie. Nik sa nedokáže vysporiadať s hriechom, čo je ten najväčší problém v živote človeka, ale Ježiš dokáže každého zbaviť hriechu. On zaplatil plnú cenu vykúpenia i uzdravenia a ponúka nám ako dar večný život. Na druhý deň opäť pozvali Pána Ježiša do svojich srdc a odovzdali svoje životy do rúk Všemohúceho Boha, aby im ich riadil, prítomní ľudia na Hlavnej ulici. Hallelujah! So záujmom počúvali, čo sme im v zákulisí hovorili o ich najdôležitejšom kroku

a tešili sa, že môžu spokojne ísť domov, lebo už majú v živote Pána. Ani týmto dvom krásnym večerom sa v Košiciach nevyhli Božie zázraky. Okrem toho najväčšieho, teda, že boli takí, ktorí sa rozhodli pre Ježiša a prijali Ho za svojho Pána a Spasiteľa, mnohí zažili i zázrak uzdravenia a oslobodenia. Boli takí, čo cítili ako keby taký vietor a bolo im potom fajn, alebo cítili nádherné jemné brnenie a aj chvenie – že to bolo dobré, vraveli. Iní zažili krásny dotyk, ako sa ním pochválili na konci, ďalší cítili úľavu. Iným zas odišli preč bolesti hlavy, kolena i celého tela. Zas niekto potreboval oslobodenie od strachu, dostal to. Pán Július (ako sa predstavil) túžil po dobrom a šťastnom živote s tým, aby mal vždy všetko, čo k tomu potrebuje, šiel si pre požehnanie k tomu. A ešte mnoho ďalších zázrakov sa udialo v ten večer. Bol proste úžasný. A úžasný bol aj večer v Glorii palci, kde sme pokračovali v evanjelizácii po dvoch predchádzajúcich dňoch na Hlavnej ulici pri Dolnej bráne. Opäť zneli zborové piesne, filmové songy, básne, chvály a hlavne Božie slovo v podaní pastora cirkvi. Mnohí opäť zažili krásne pánove dotyky, zázraky a uzdravenie. Velkú radosť do rodiny nášho brata Ľuba prinieslo rozhodnutie jeho mamy prijať Pána Ježiša za svojho Pána a Spasiteľa. Gratulujeme jej aj touto cestou k tomuto najlepšiemu a najkrajšiemu rozhodnutiu. Sláva Pánovi.

Vďaka patrí za ti krásne večery hlavne Pánovi, nech ich je stále viac a viac. Hallelujah!

Olívia Illárová